

Hemelrijk 2042?

Van de redactie

De laatste nieuwsbrief repte in maart nog over de Russische beer die zich met zijn strenge koude teruggetrokken had uit de Lage Landen. Nu hebben we alweer de heetste 19 april aller tijden achter de rug; nog geen anderhalve maand later.

Het klimaat laat steeds meer uitersten zien en wie weet ziet strandpark Billy Bird er inderdaad over 25 jaar uit als boven verbeeld.

De afgelopen tijd hebben we ook kunnen lezen en horen dat het met de gezondheid van diverse leden niet al te best is gegaan. Met het ouder worden nemen de kansen toe op lichamelijke aandoeningen van allerlei aard. En niet alleen aandoeningen die gaandeweg weer overgaan, maar ook ernstige kwalen met niet altijd een rooskleurig vooruitzicht voor de boeg.

Velen van ons fietsen niet alleen voor de gezelligheid, maar ook voor het zo lang mogelijk in stand houden van een goede conditie. Onderzoeken hebben ook aangetoond dat het bedrijven van de edele fietssport daar geweldig in kan bijdragen. Graag wil de redactie alle leden die kampen met gezondheidsproblemen sterkte wensen in het dragen van alle ongemakken waar zij dagelijks mee worstelen.

Deze nieuwsbrief o.a. een woordje van de voorzitter, nieuws over Start to Cycle van Herman Vissers en De Schakel van Mart Smits.

Frank van Driel

Het seizoen is volop van start gegaan.

We zijn alweer even aan het rijden in de nieuwe groepen en met de wegkapiteins. Iedereen lijkt al redelijk gewend en het rijden met wegkapiteins wordt als positief ervaren.

Met de groeipindelning zijn we er nog niet. Omdat iedereen vrij heeft kunnen kiezen, en mensen een gezonde schroom hebben niet te hoog of te laag in te steken, zien we wel een onevenredige verdeling van de aantallen in de verschillende groepen.

Groep 5 is helemaal niet van de grond gekomen. Groep 1 heeft tot nu toe maar een beperkte interesse.

Dit kan natuurlijk niet de bedoeling zijn, zeker gezien het feit dat het nivo tussen groep 1 en 2 heel gering is.

Nu hebben we nog steeds het zelfde probleem als vorig jaar.

Hierom de oproep naar iedereen, om je groepkeuze nog eens te heroverwegen.

Ook zullen we met de werkgroep welke betrokken zijn geweest bij de transformatie naar nieuwe groepen dit proces evalueren en zondig bij sturen.

Start to Cycle

Start to Cycle 2018 van start

Herman Vissers

Het begint langzamer hand gewoon te worden, Start to Cycle als een jaarlijks terugkerende activiteit van onze vereniging.

Na een voorbereidingsbijeenkomst staan de puntjes weer op de i en kan het beginnen. Dit jaar 8 aanmeldingen, 6 dames en 2 heren. Dit jaar hadden we een aparte kennismakingsavond waar ook kleding en fietsen gepast konden worden. Hierdoor konden we op de 1^e zaterdag na een woordje van de voorzitter meteen van start. Voor de start lieten 2 dames weten dat ze toch te weinig tijd hadden om deel te nemen.

We begonnen dus met 6 deelnemers. Als eerste weer de fietsen controleren; waar moet je op letten als je met de race fiets op pad gaan. Zorg dat je race karretje in orde is zodat je zoveel mogelijk fietsplezier hebt. Daarna door naar de parkeerplaats bij D'n Office en aan het oefenen met opstappen, afstappen, in en uitklikken en remmen. Daarna aandacht voor het schakelen en tot slot een rondje van 30 km. Waarbij bleek dat ook bij weinig tegenwind het anders is

om in de groep te fietsen dan op kop.

Inmiddels hebben we de 2^e zaterdag erop zitten. Een dame heeft zich afgemeld, zij had te veel lichamelijke klachten waardoor ze vond dat ze de groep te veel ophield. Ze wil wel graag blijven fietsen maar dan in een lager tempo. Naast een afmelding hebben we ook nog een aanmelding gehad en gaan we dus met 6 enthousiaste deelnemers verder.

De komende 4 zaterdagen bouwen we de afstand en snelheid op waardoor we hopen dat een aantal deelnemers door kunnen stromen naar een van onze groepen.

Leden zijn nog altijd welkom om op zaterdag ochtend aan te sluiten. Daarnaast zou het prettig zijn als er een aantal leden met de nieuwkomers na Start to Cycle een aantal tochten gaan fietsen zodat de overstap naar een van onze groepen soepeler verloopt.

Opgeven bij Herman Vissers familievissers@home.nl

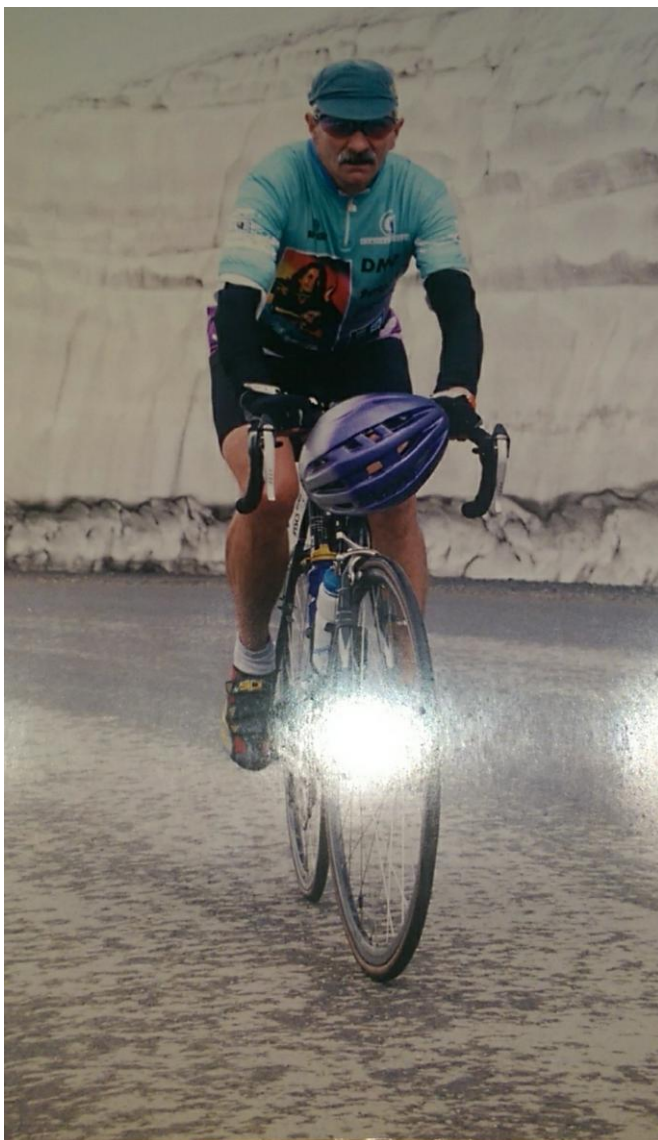

Start to Cycle 2018

De Schakel**Mart Smits**

Ik ben Mart Smits en sinds een flink aantal jaren tevreden lid van TTV Uden.

Ik ben besmet geraakt met het fietsvirus op mijn 10^e levensjaar. Jacques Anquetil won de Tour de France voor de tweede keer, hij zou het later nog drie keer doen. De enige remedie tegen het fietsvirus is: zelf gaan fietsen. Ik kocht een aantal jaren later mijn eerste racefiets, een RIH. Onze club heette de Zwaluw en er werd getraind onder meer met Buitenlust uit Helmond. De meesten van ons hadden een licentie bij de RKNWB, de "wilde bond".

De wedstrijden waren in Noord en Midden Limburg en Oost Brabant. Het ritueel was elke week hetzelfde. Met een groepje op de fiets naar de koers, een adres zoeken waar je kon omkleden, 40 kilometer rond de kerk en vervolgens weer met de fiets terug. Soms een paar kleine premies, van de plaatselijke middenstand, meestal met lege handen. Overwinningen: 0, onvoldoende talent ! Net voor de overgang naar de amateurs ben ik gestopt. Een aantal valpartijen waren zeker debet aan het besluit te stoppen. Er volgde een lange tijd waarin het fietsen zich beperkte tot het volgen van wedstrijden op tv.

Carrière, gezin etc. Na een flink aantal jaren heb ik de draad toch weer opgepakt en ben ik gaan fietsen met de "Schakelaars" in Veghel. Gezamenlijke fietstochten op zondagochtend zoals nu en door de week en individuele trainingsritjes. Er werden tochten gemaakt naar Limburg, de Ardennen en het eerste uitstapje naar de Alpen werd gemaakt. Het jaar 2001 was bijzonder. Met een bevriend stel maakten we een tocht in veertien etappes van Veghel naar Bourge d' Oisans. Onze dames met auto en kampeerspullen, mijn vriend Archie en ik op de fiets. Via Limburg, de Ardennen, de Eiffel, Vogezen, Jura en Alpen naar onze eindbestemming.

We reden door gebieden die je normaal met de auto links of rechts laat liggen maar die uiteindelijk onwaarschijnlijk mooi blijken te zijn. Dat jaar stond ook voor de eerste keer La Marmotte op het programma. Met vier fietsvrienden reisden we af naar Venosc waar we niet de enigen bleken te zijn die de tocht gingen rijden. Vrijdag bij het afhalen van onze startnummers op Alpe d'Huez was alles nog mooi. Zonnig en een aangenaam zonnetje. Hoe anders was het de dag later. Een half uur voor de start werd het aardedonker en even later werden boven ons alle luiken open gezet. In een mum van tijd was iedereen drijfnat en verstijfd van de kou. Er gingen spannende verhalen rond. Regen in het dal betekent sneeuw op de Galibier.

Eindelijk werd het startschot gelost. Het duurde echter nog tien minuten voordat wij aan onze tocht konden beginnen. Toen we bij de voet van de Croix de Fèr aankwamen reden ons ontelbare fietsers tegemoet. Te koud, te slecht weer. Mijn fietsvrienden overlegden en kwamen tot de conclusie dat het onverantwoord was verder te fietsen. Dat was toch niet waarvoor we het hele jaar hadden getraind. Ik besloot verder te fietsen. De fietsers in het dal bleken gelijk te hebben. Op de Galibier moesten we door de sneeuw. De afdalingen waren nat en gevaarlijk. Na 12 uur en twee lekken banden verder bereikte ik Alpe d'Huez waar mijn fietsmaten mij stonden op te wachten, gelukkig met de auto. Een onvergetelijk avontuur. Ik zou de tocht nog vier keer meer maken. Echter te weinig talent om goud te halen. Nadat onze fietsclub in Veghel, waarvan ook enkele Udenaren lid waren, ophield te bestaan ben ik aangesloten bij TTV Uden. Met heel veel plezier rijd ik de tochten op de zondagen. Met ons woensdag- en zaterdagclubje maken we ook veel en soms lange tochten. Ons jaarlijks weekje in het buitenland met de zaterdaggroep is iets om naar uit te zien.

Zeker nu ik met pensioen ben is het heerlijk een hobby als fietsen te hebben. Zeg nou zelf wat is mooier dan fietsen in groepsverband Ik hoop da nog jaren te mogen doen.

Ik geef het stokje door aan Ben Cuppen.